SEBBE ALS

Skibslaget
DK-6440 Augustenborg
Denmark

SOMMERTOGT
1980
NEWCASTLE
ENGLAND

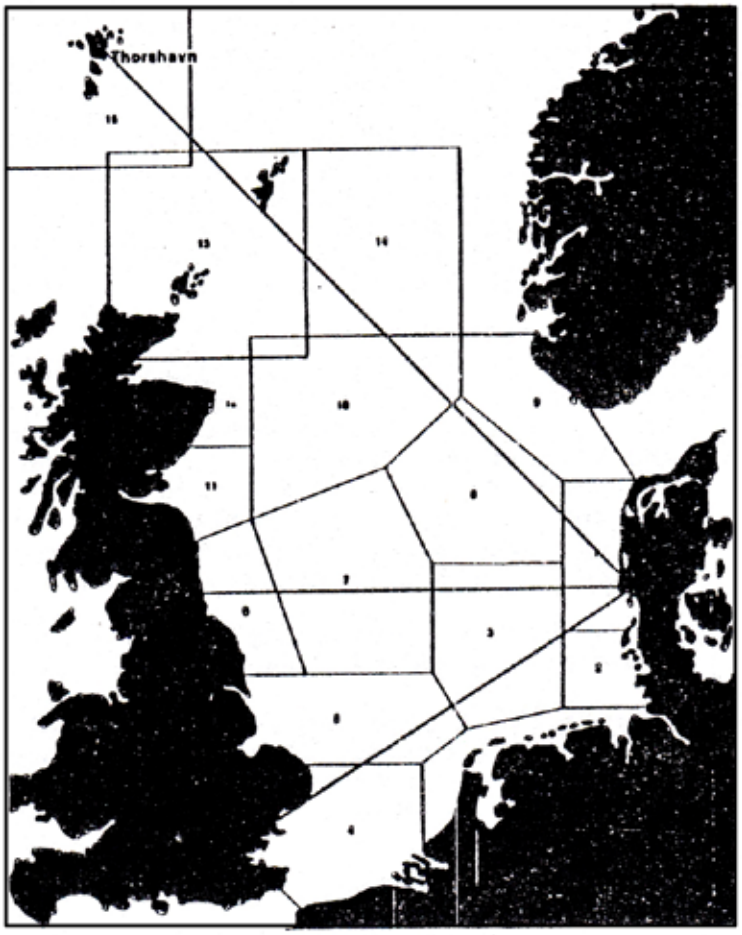

Dokumentet er skrevet af Edith og Carl Otto Larsen og er gengivet som det er skrevet.
Dokumentet er digitaliseret og har fået tilført billeder af Steen Weile.

Lørdag den 19. juli.

På »Sebbe´s 11 års fødselsdag startede vi turen kl. 13.00 fra Augustenborg i en stor bus. Vi var 19 mand - 2 var med "Sebbe", og 2 var i England. Medens vi endnu var på Als var der tørvejr, men da vi nåede den kristelige side af Jylland, styrtede regnen ned, og det fortsatte det med hele eftermiddagen. Vi skulle sejle med færgen "England" til Newcastle, og to timer før afgang kom vi til Esbjerg. Vi lagde bagagen i ankomsthallen, og gik ud for at finde en kop kaffe - nogle frivillige blev ved bagagen og sad og sang. Kort før 'afgang kom en journalist fra Vestkysten og bad om et billede af mandskabet ved eller på "Sebbe", der lå i containerhavnen, men på grund af afstanden blev der taget billeder af mandskabet udfor færgen. Vi samledes igen, men manglede Peter M. og Steen, der havde ledsaget "Sebbe", så vi andre fik hver udleveret en billet, gik gennem kontrollen og ombord, medens Ulrik blev tilbage for at vente på de to.

Ombord fik vi hver en sovebriks i en stor kabine øverst i skibet, temmelig Spredt fra hinanden. Derefter gik vi ned i cafeteriaet og hyggede os med vore madpakker og en øl - nogle læser, andre klunser om m/k-muttes - et spild med ',indviklede regler og højt humør. Vi havde aftalt alle at møder på øverste dæk kl. 21.00 for at synge vort hjemlands vemodige sange, og de, der mødte op, var sammen en times tid hvorefter vi gik ned i baren og fik nogle drabe-lige og billige drinks.

Der blev snakket, hygget og danset - en glemte sin alder - gav den hele armen på dansegulvet - og fik ondt i begge knæ.

De fleste gik i seng ved 1-tiden - enkelte heldige fandt på et endnu senere tidspunkt ud af. at bartenderen var gået, og at den ene ølhane var åben - så de blev siddende til 'hanen galede' og tørsten var slukket.

Søndag den. 20. juli

Morgenmad på færgen - meget lækkert tagselv-bord med alt lige fra havregryn, cornflakes til rundstykker og sødt wienerbrød, og kaffe - sort menneskekaffe i spandevis, og så var der tid til at nyde det. Alle havde sovet godt - lidt eller meget. Det blæste op løbet af natten, men ikke noget der betød noget.

Skibet ankom til havnen i Newcastle kl. ca. 11.00, men vi tog det hele med ro, gik i bad osv. og kl. 12:00 mødtes vi alle i baren i vikingetøj - skibet gav gratis øl til mandskabet. Kort efter kom Journalister og fotografer og vi blev stillet op både på kajen og op ad landgangsbroen med dragne sværd og skumle miner ingen måtte smile. Fire dejlige damer fra DFDS blev røvet på bedste vikinge-stil. De fik sværdet på struben og een blev brutalt slængt over skulderen på den stærkeste og barskeste viking - det kostede ham et hekseskud), så alle overgav sig, (om ikke til andre, så til fotografen). Efter en del "skud' fik vi lov til at klæde om og forlod skibet. Vi blev modtaget på engelsk jord af Mogens og Knud Pinholt - to skibelagsmedlemmer der havde ferieret lidt derovre og 'banet vej' for os.

Ingen tvivlede på, at vi virkelig var i England, for nu kom en "todækker' bus og kørte os til tolden, hvor vi slæbte al bagagen igennem og fortsatte i en bus til et stort kollegie, som tilhørte et universitet' der var 1500 værelser. Det var enormt stort med masser af lange gange, som vi i begyndelsen havde svært ved at finde ud af. Vi blev indkvarteret på 3 etager og fik hver sit værelse. Det var ferietid, så eleverne var rejet og værelserne blev lejet ud. Dette arrangement var ikke særlig heldigt, for vi blev meget spredt - vi ville med glæde nøjes med at bo i en gymnaetiksal, hvor vi kunne være sammen, men det lod sig ikke gøre - alt var gjort i den bedste mening, og man fandt da også hurtigt ud af at finde sammen i visse 'depoter'.

Efter indkvartering samledes vi nede i "den kolde" - det var kantinen - til aftensmad. Senere traf vi mand-skabet fra det andet vikingeskib 'Dim-Riw' (der betyder morgendæmring fra Shetlandsøerne - de boede under os i "kollektivet' som Carl Otto kaldte det. Sammen gik vi alle ind til Centrum at New-castle (ca. 1/2 times gang) til et sted, der hed "Guildhall', hvor andre regatttadeltagere sad og hyggede sig. Til are for os udlændinge, blev der spillet på sækkepiber. Det var en hyggelig aften, hvor vi også fik lært 'Dit-Riw'-erne at kende og fik snakket skibe. For øvrigt havde de koner og børn og nogle, bedsteforældre med og betrag-tede turen som en familieferie.

Mandag, den 21. juli

Vi blev vækket kl. 07.00 af Carl Otto, som startede dagen med at hamre på alle døre - også dem, hvor ingen boede. Der var eet bruserum på hver etage, og de hurtigste blev vasket. Morgenmad i "den kolde' kl. 8 - cornflakes, æg, bacon, bønner, ristet brød, marmelade, juice, kaffe eller te - et godt solidt morgen-måltid.
Lidt for sent fik vi besked på, at vi samtidig med morgenmaden skulle smøre os en madpakke, øv det blev nogle flade små beskedne madpakker, vi fik skrabet sammen til.
Vente, vente, er vikingernes fornemste opgave: Først ventede vi siddende på gulvet i 'Informationen", så gik vi udenfor i solen, vejret var strålende - og ventede.
Pinholt og Jim Clark havde forinden kørt 6 mand til container havnen, hvor "Sebbe" blev "smidt" i vandet.
Endelig kom en avisbil med lukket lad, og der blev vi stuvet ind. Det var meget ubehageligt - ingen lys og meget lidt luft, og vi følte, der gik lang tid, inden vi nåede ned til havnen, hvor 'Sebbe' flød. Det tog ikke lang tid, før hun var rigget til med mast og hvad dertil hører, og kl. ca. 11:00 stod vi ud fra kajen.
En aftale med TV om, at 6 mand skulle filme med alt klim-bim på, blev annulleret, fordi TV-folkene ikke kunne overholde tiden. Vi havde ingen drikkelse ombord så vi lagde ind til en dok og nogle gik i land og købte frugt, kiks, øl og vand, og medens vi ventede der, dukkede TV-holdet pludselig op - en kom ombord og blev senere sat over på en anden båd - alt blev filmet, det var en værre halløj. Endelig fik vi fred for dem og roede lidt, vi havde en aftale med en engelsk sejlbåd "Favonius", hvis ejer hed Jack Mille - en mand, der virkelig gjorde alt, for at hjælpe os under vort ophold. Han gav os en tovende og trak os ud af mundingen af Tyne-floden, og skulle gøre det hele vejen til Blyth, der lå 25 km oppe ad kysten. Da vi kom udenfor, var dønningerne usædvanligt store og lange og vinden sprang rundt fra det ene hjørne til det andet. Nogle af besætningen blev meget urolige, så efter almindelig afstemning besluttede skipper og styrmand, at vi skulle vende om, selv om englænderne så noget uforstående på os. Det var ikke nogen nem afgørelse for solen skinnede, men himlen var ikke så skyfri mere, og da vi kom i land, fik at vide, at der var lovet stærk vind 5-6 til dagen efter - så det var godt nok. OK, vi blev slæbt tilbage til Tyne-Mouth, og ind i havnen, hvor der nu var store bølger, og pludselig slog een ind over rælingen og "Vækkede' et par slumrende vikinger - det var som at være i en hekse-kedel, så vi var glade, da vi blev trukket gennem en sluse ind i en dok, hvor Niels tabte sine briller.
Vi lå op af "Favonius', medens vandet steg, her var fredeligt og stille, kun afbrudt af vikingernes "granitpis`. Da 'karret' var fyldt op (af vand), slap vi ud og ind i en fredelig havn, hvor 'Sebbe' igen lagde sig op af "Favonius', hvis mandskab skulle holde øje med den natten over. De havde for øvrigt lavet kaffe, som vi sad og nød på "Sebbe", medens vi ventede på bussen, der skulle køre os til 'Kollektivet'. Vi var 'hjemme' ved femtiden, fik aftensmad kl. 18:00 - gullash med lever eller lammekød - kage eller dessert, senere mødtes vi i et opholdsrum med 'Dim-Riw" og deres koner og børn til et hyggeligt party med sketch og sang. Der blev underholdt af begge skibslag - Per blev præsenteret i rullestol, hvorfra han sang "'sit hjemlands vemodige sange' - der blev danset shetlandske danse til guitar- og banjomusik.

Tirsdag, den 22, juli

Dagen startede med, at Carl Otto på sin morgen-banketur låste sig selv ude og stod hjælpeløs, kun iført trusser, på gangen. Peter Friboe smuttede ned i Informationen og lånte en ekstra nøgle - man siger, at efter dette flyttede konen Ind ..... Efter morgenmaden skulle vi køre i bus til Blyth sammen med shetlænderne, og nu sidder vi altså igen og venter. Nogle synger, andre sover eller spiller freesby, ølhunden Knud P. er kørt efter øl, nom han sælger på de "tørreste' steder. Vejret er gråt og kedeligt. Så kom bussen, og vi er på vej op af Newcastle - herude i forstederne er der små hyggelige huse, hvor haverne er fyldt med Roser i mange forskellige farver. Rosen er Englands national-blomst. Her er dejligt, men selve byen eller det vi her set af den, er ikke ligefrem smukt - en stor, lidt snavset, grå industriby. Ankomst til BLyth ca. kl. 11.00.

En del af shetlænderne havde koner og børn med - og da 'Dim-Riw' lå i Blytn - de sagde, de var sejlet fra Shetland til Blyth - tog mandskabet ud på en sejltur. De sejlede ud for at møde skoleskibet 'Sir Winston Churchil", der var på vej til Frederikshavn. Det var første gang, vi så og var ombord i 'Dim-Riw".
Båden var mindre end "Sebbe' - ca. 12 m, men bredere, Den var lavet på et bådeværft, så det var med savede planker osv. - og så var der motor ombord - den 1å gemt væk under dørken, ligeså et komfur 2 sprit koge-plader. Sejlet havde de sat omvendt efter vore begreber, never mind, en dejlig båd for dem, men efter at have set den, var vi umådeligt stolte af vikingeskibet "sebbe-Als'.
Vi gik herefter alle ombord i et fyrskib, der tjente som klub-hus for en sejlklub, hvis gæster vi var. Der var et lille party ombord kl. 13.00, hvor vi skulle møde i vikingetøj. I mellemtiden var 'Dim-Riw" kommet tilbage og lå op af fyrskibet, så kom byens borgmester, - en nydelig dame, hun blev filmet ombord på »Dim-Riw". Derefter fik vi dejlig, dejlig suppe og sandwhiches - øl måtte vi selv betale. Der blev sagt de sædvanlige bevingede ord, og borgmesteren fik overrakt gaver. Carl Otto samt 2 andre vikinger kørte, til endnu et party hos havnemesteren, og vi andre inklusive shetlænderne kørte til Seaton Delaval - et gammelt herresæde bygget i 1718. Senere stødte party-isterne til os, og der blev taget mange gode billeder i den smukke have - vi skabte liv på stedet med vort vikingetøj i mange farver. Efter en stund kørte alle tilbage til fyrskibet hvor vi fik en god kop te med kage til. Så skiftede vi til normalt tøj og havde fri resten af eftermiddagen. Vejret var godt, så vi gik ned på stranden og lå og solede os - et par ægte vikinger gik i vandet, ølhunden åbnede butikken midt på stranden - en oase i ørkenen! Kl. 18.00 begyndte folk at komme ombord til et stort party, der blev holdt til ære for vikingerne. Der blev ved med at strømme folk til, og en bunke dejlige retter blev sat på et stort bord - salater, kød, skinke, ost og dertil gratis øl. Folk stod og sad de mærkeligste steder, og der kom flere ti1, nå vi stod som sild i en tønde og drak og sang - på et tidspunkt mødte shetlænderne op i glimmer - og plastikkostume, som til et stort show. Kostbare kofter og kåber med Sølv og guldborder - styrt- hjelme med fjer på - måske havde vi også fjer på, men det var på en anden måde. Senere havde vi den glæde at folk kom til os og sagde, at vort vikingeskib - selvom der i forhold til shetlændernes virkede nærmest tarveligt, var langt `det rigtigste'. Der blev holdt mange taler, og Carl Otto holdt en virkelig god, sjov og typisk "præsidenttale', der gjorde stor lykke - han overrakte klubben et pyntebræt og fik også en gave med hjem til nausten.
Det var en god aften, men der var en del problemer med et komme hjem, eller for et sige det kort - et få alle med hjem. Nok om det.

Onsdag, den 23. juli

Vi sov længe - lige til kl. 8 - spiste morgenmad og fik tid til en ekstra lille blund, de bussen, først kom kl. 10.30 Jesper led af et maveonde, som han havde haft et par dage. Han blev kørt til en læge af en, der arbejdede på Kollektivet, og han fik en ualmindelig fin behandling - alt gratis.
Der var en epidemi af mavesygdomme i byen på det tidspunkt, så han fik nogle piller, der gjorde, at han var ok inden middag.
Bussen kørte os ud til havnen, hvor 'Sebbe" lå, stadig overvåget af "Favonius", hvis skipper Jack er alle tiders og var os til stor hjælp under hele opholdet.
Hurtigt kom bagagen ombord for hurtigt - for vi glemte madpakkerne i bussen, men det opdagede vl først, da vi lå midt ude i en dok, altså roede vi videre - der var ikke tid til at vende om - lidt senere fik vi sejlet op, og vi havde en fin sejllads ud af havnen og ud til havnemundingen. Vi stak næsen udenfor og sejlede lidt rundt derude, men det blæste op, så vi vendte om og sejlede igen inden for molerne, men selv her var stærk strøm og en del vind. Vi kastede anker og klædte om til vikingetøj. Meningen var, at vi sammen med Shetlænderne skulle sejle ind i en vig - Whitly Bay, der lå inden for molerne.
Der skulle være stor festivitas med mange mennesker, og vikingerne var dagens clou, vi var inviteret af en sejlklub. Shetlænderne kom sejlende udenfra for sejl og med motor - vi lå og ventede i en meget fordelagtig position og lod dem passere, vi havde nøje regnet ud, hvor lang tid vi skulle bruge for at overhale dem og komme først.

Det lykkedes ovenud, da tiden var Inde, kom vi strygende som en furie, vi havde rebet sejlet en gang for der var ordentlig knald på, det var en fantastisk sejlads' vi gik helt op på stranden og vikingerne stormede i land med skjold og dragne sværd. Der blev "skudt" på os fra alle sider ordets rette forstand, fordi børnene på stranden - der var forøvrigt mange menne-sker, smed med sten efter skibet. Lene fik en over foden og Ulla en i panden, og det var store sten. Heldigvis havde Ulla hjælm på.
Vi gik i land og blev inviteret op i klubhuset, hvor vi blev modtaget af endnu en borgmester og andre 'spidser", der blev holdt taler og udvekslet gaver og igen var der et "tag - selv - bord' med dejlig mad, så vi var hurtigt på mærkerne igen. Det småregnede, da vi gik op til vor bus og klædte om i almindeligt tøj og
regntøj, og derefter vandrede vi op til ruinerne af en borg med en kirke. Borgen blev påbegyndt omkring år 650 og byggeriet strakte sig over ca. 200 år. I vikingetiden brændte danskerne kirken af, det skete omkring år 800, en tid fungerede det som kloster for en munke-orden, senere blev det overtaget af militæret og omdannet til et fort - en fæstning hvorfra man havde en vid og helt fantastisk smuk udsigt. Det var uhyre spændende et gå her, og vi fandt en guide, som fortalte meget 'levende' om stedet, med alle de døde, vi gik rundt blandt gravstenene og følte os sat langt, langt tilbage i tiden.
Vi kom lynhurtigt tilbage til nutiden igen, for herefter gik vi ned i klubhuset for at se, om vi var med i dagens TV-udsendelse. Det var vi, men det var kun et kort glimt, derimod stjal shetlænderne billedet, fordi de var så heldige at erobre 'miss Tyne Mouth', en lokal skønhedsdronning, der var ganske pæn, men da heller ikke mere. Hun blev senere generobret af danskerne - det var lidt hen på aftenen. Så begyndte partyet - 4 store grill'er blev stillet op udenfor og tændt vi fik alle udleveret en pose med 2 små pølser og en kotelet, som vi selv skulle grille. Der blev stillet lækre salater m.m. på et stort bord, og nu betyndte folk - medlemmer - fra sejlklubben at møde op. Damerne i flotte aftenkjoler og høje hæle, det virkede lidt malplaceret i disse omgivelser, men never mind - flotte var de. Indenfor var der diskotek med larm og kulørte lamper. Ovenpå var så baren med skønne drinks, som vi altså selv skulle betale.
På et tidspunkt - ca. kl, 22 - gik shetlændere, vikinger, sejl-klubmedlemmer og en del lokale mennesker - omkring 40 i alt - op på toppen af en skrænt i en lang række og med tændte fakler. Det var et meget smukt syn. På toppen gik de i en bue og så ned igen, og endte nede på stranden, hvor de kastede faklerne i en gammel båd - det skulle symbolisere en høvdinge ligbrænding - det var stemningsfuldt.
Efter dette kørte den første bus hjem med kvinder og børn, og en del 'mennesker', resten, blev hentet en time genere, og dagen sluttede med natmad, som bestod at de glemte mad-pakker fra om morgenen - lykke.

Torsdag den 24. juli

Efterhånden er de svare at få liv i om morgenen, men så godt som alle nåede dog morgemaden - kørte kl. 9 til Tyne-Mouth, hvor 'Sebbe.' lå.
Vejret var strålende og der var en enorm, lækker badestrand derude, men dagens program med bl.a. Dim Riw gjorde, at der kun blev tid til en hurtig kop te eller kaffe i klubhuset, og så blev vi fragtet i små både ud til 'Sebbe'. Vi satte sejl og gled fint ind i Tyne mod Newcastle, vi krydsede lidt ud for indsejlingen, men på et tidspunkt var det ingen vind, så vi fik en tovende hos shetlænderne, der jo havde en kraftig motor!! Selvom vejret var dejligt, var det ikke nogen særlig smuk sejltur tur ind til Newcastle by. Der lå store havnebygninger på begge sider, enorme kraner, gamle rustne skibe, men det værste var dog floden vi sejlede på - aldrig har vi set noget så snavset, der flød med alt muligt, det var tydeligt, den blev brugt som skraldespand.
Vi havde fået besked på, at begge skibene skulle presenteres og sejle ind til kajen kl. 13.30, og da vi havde god tid, lå vi lidt og flød og spiste vore madpakker under skarpt opsyn af havnemesteren. Vi havde kappet linen til Dim-Riw og præcis på klokkeslættet hejste begge skibene sejlet - 'Sebbe" lå klart i spidsen, da vi strøg forbi en stor folkeskare, der stød på kajen og klappede. Lynhurtigt sejlet ned, og så roede vi ind til kajen.

Der var ingen borgmester, som lovet - til at tage imod, det var overhovedet ikke organiseret og da vi syntes alle de mennesker skulle have noget for pengene, blev vi enige om, på ægte vikingemaner, at gå i land og røve og plyndre.
Pigerne røvede først en mand, men han bad så inderligt for sig, (han havde en aftale), så han fik lov til at gå. De andre vikinger røvede en ung fransk pige (turist) og 'tvang" hende med til Guildhall, hvor vi alle fik et glas øl. Kl. var 14.30 og vi havde tid til kl. 19.00, så 12 af os roede en lille tur, og vi havde inviteret "fangen" og hendes venner med på en sejltur.
Jack Mille - vor gode ven - blev også inviteret med på sejlturen, men forinden holdt Carl Otto en tale for ham, og takkede for alt, hvad han havde gjort for os under vort ophold, og han fik overrakt et pyntebrædt og så tog vi afsked. Vi roede et stykke, og da der var så få »vikinger", havde vi nok at gøre, gæsterne gjorde deres bedste. Vi satte sejl og nu gik det derudad - stærkt - og så i alt det drivtømmer osv. der flød i floden. Gæsterne nød tilsyneladende turen, og bagefter inviterede vi igen til øl i Guildhall, hvor vi mødte "de andre". De havde været lidt rundt i byen i vikingetøj og vakt tilpas opsigt.
Alle var inviteret i vikingetøj til party kl. 18:00 i »Trinity-house', som er det ældste i England. "Trinity', der betyder treenigheden, er et broderskab for sømænd, der går helt tilbage til det 12. århundrede. Nu fungerer det som institution der administrerer fyr-, lods- og vagervæsnet i England. Henrik den VIII beordrede mange af disse huse brændt, men dette fik lov til at stå. Det så ikke ud af noget udadtil, lå i en lille gade, hvor man først skulle ind igennem en port og så inde i gården, var der en bred trappe, (hvor vi blev fotograferet), der førte op til denne helligdom. Det var en meget stor æret at blive inviteret til party her, der var kun få mennesker fra Newcastle, der havde været her - man skulle have massevis af striber og stjerner på - og vi var de første danskere der havde betrådt helligdommen, måske kunne vi ikke rigtig vurdere æren af invitationen, men det kunne til gengæld de englændere, vi var sammen med - de var benovet.
De næste officielle gæster bliver det svenske kongepars det siger lidt om "slagsen'. Uden at være snobbet var dette en stor oplevelse - skønne rum med udskåret træværk, ægte malerier (bl.a. en ægte Rubens), pragtfulde gamle stole, man helst ikke måtte sidde i (det var naturligvis strengt forbudt et ryge her), flotte gamle sejlskibsmodeller fra hele den engelske flådes historie, godt beskyttet i solide glasmontre.
Der var dækket et stort bord med smukke blomster arrangementer i et kønt rum - bordet bugnede med små lækre canapeer, pinde-mad, lagkager - dejlig mad med gode vine til. Folk kom i det fineste tøj og man gik rundt og snakkede, fyldte sin tallerken med alt godt, og drak al den vin, man kunne. Byens borgmester med frue holdt en fin tale til de to skibslag og som minde fik vi overrakt en sølvtallerken, som nu hænger i byrådssalen i Augustenborg, Shetlænderne svarede med at overrække et billede af deres skib `Dim-Riw", og Carl Otto holdt en 'præsidenttale", som han høstede stort bifald for, og eftereom vi havde fået denne pragtfulde rødvin, var talen så høj, at ingen kunne undgå at høre det - trods snak i hjørnerne. Det var virkelig udmærket, og han overrakte borgmesteren en lille beskeden gave fra Augustenborg by - et krus med byvåben. Dette var en stor aften - noget vi kun oplever en gang, festen sluttede kl. 20.00, men da var alle også glade og i højt humør. De unge mennesker tog tilbage til Guildhall, hvor der var diskotek.
Vi tre gamle - Mogens, Carl Otto og Edith - gik med shetlænderne på pub, og det var sandelig ikke kedeligt. Alle sang, drak og morede sig, vi var som en stor familie, men vi var trætte, så efter en stund gik vi 3 danske og et par shetlændere hjem til os på værelse nr. 325, hvor vi sluttede dagen med. en lille en til ansigtet - det havde været en stor dag - god dag.
De brave unge vikinger havde sandelig ikke ligget på den lade side, men oplevet lidt af hvert og det adskillige værtshuse indefra - et sted fik Ulrik foræret en bakke af en tjener (der ganske afgjort har været dybt imponeret af Ulles engelske sprog) og senere på natten fandt Steen Weile m.fl. omtalte Ulrik stående svajende alene på en "trafikø", svingende med sin bakke, og inden de alle kom godt hjem, blev de to gange stoppet af politiet, der havde et skævt øje til Ulriks bakke, lykke for ham, at Steen var i stand til et komme med en fornuftig forklaring.

Fredag, den 25. juli

Vi sov længe - vi var nede til morgenmaden 5 minutter før kantinen lukkede.
Da Carl Otto var rundt for at vække, stod der på Ekse's dør "må ikke vækkes" - og så sov han et helt andet sted. Vi var inviteret til et besøg på byens rådhus - Civiccenter kl. 10.30, og blev vist rundt af en guide, det var næsten for flot - marmor på gulvene - ægte tæpper - alle vegne læder på væggene - krystallysekroner, der var brugt de ædleste og dyreste materialer fra hele verden - det havde kostet 6 mio. pund, nå der manglede ikke noget. Vi traf igen borgmesteren, og der blev serveret kaffe, småkager, sherry og portvin.
Alle fik et askebærger og en bog om Newcastle, hvori borgmesteren og frue skrev deres navne - endnu en ære, kl. 12.00 var det slut, og vi tog hjem til 'Kollektivet". 13 af os tog vore madpakker, lejede en bus og kørte ud på landet, vejret var strålende, og vi sang hele vejen. Vi kørte op til Hadrians mur - en mur romerne havde hygget i det 3. århundrede.
Det var en stor oplevelse og det var dejligt at være ude i forholdsvis ren luft. Der var også et museum på stedet, så vi kunne godt have spent lot of time here, men kl. var næsten 16.00 og vi havde endnu ikke fået vor frokost så vi fik "bussemanden" til at køre os ned til floden på vejen hjem, og der fik vi en times tid til at slappe af i. Vi var hjemme kl. 18.00. De andre vikinger havde været på shopping, og vi mødtes i kantinen til middagsmad - fisk el. koteletter, pommes frites - vi spiste godt. Vi var inviteret et skotsk folkeligt komsammen på Guildhall kl. 20.00, og da det endelig lykkedes os et komme ind - vi nægtede at betale, da vi var Inviteret - var der sandellg dækket op til middag igen - en Skotsk specialitet, indbagt kød, kål, kartoffelmos - nevet mind, er man viking eller ej, man klarer altid endnu en postej. Der var spillemandsmusik og sækkepiber og Folkedans. På et tidspunkt blev vi opfordret, til at synge for alle gæsterne, " vi sang 'Af østerhavets våve" og 2 engelske sange, hvor Per sang for. Baren lukkede kl. 23.00, men folk købte rigeligt med drikkevarer lige inden og festede til langt ud på natten. Natteravnene røg ind i en privat fest, da de endelig nåede hjem på kollegiet, og rygtet siger, et de for vild i alle de mange, lange gange - at de hørte spektakel og gik efter lyden - at spektakelmageren var Ulle, der klamrede sig til en chokoladeautomat - at de alle havde en ordentlig kæp i øret.

Lørdag, den 28. juli

Morgenmad som sædvanlig, kl. 10.00 kørte vi med bussen til havnen. I dag er det den store regatta. Vi havde en aftale med shetlænderne om at bytte mandskab og sejle lidt rundt fra kl. 10 - 12 - og det gjorde vi så. 'Dim-Riw' var nemmere at ro, årerne var meget lettere, men - som de selv sagde, for de var meget betaget af hende - "Sebbe' er et rigtigt vikingeskib.
Præcis kl. 12.30 lagde vi til ved vor plads og Pinholt kom med frokosten fra Leazes Castle Hall (Kollegiet). Efter planen skulle vi sejle i formation kl. 11.00 - først borgmesterens båd, der blev roet af 8 sømænd, så shetlænderne og til sidst os. Første gang roende vi forbi folkeskaren og anden gang for sejl. Det hele var bare forsinket, så vi sad ombord og ventede til kl. 15.30. Vi følte os som en udstillet genstand der var mennesker allevegne, og vi måtte klæde om i vikingetøj for åbent tæppe.
Endelig skete der noget, og vi kom afsted, og trods ventetid og irritation roede vi så pænt som aldrig før, og sejladsen med sejl var smpelthen perfekt, Alle både i havnen tudede som hilsen og vi høstede megen bifald fra folkeskaren på land. Efter sidste sejlads roede vi lidt bort fra tilskuerne, nu havde vi let opgaven og skulle vente med at sejle indtil vi fik besked. Vi ventede det meste af en time, det var varmt, vi var trætte og sløve, men da signalet kom, hejste vi sejl og skønt der ikke var megen vind, sejlede vi med sejl lige ind til pontonbroen - flot syn. Derefter i land og vente lidt på bussen. så hjem til kollegiet, vaskes og klæde om, og kl. 18.00 skulle vi være i Guildhall til middag. Igen besværligheder med et komme ind, dørvogteren forlangte 3 1/2 pund af hver, og det ville vi selvfølgelig ikke betale, så ud at lede efter JIm Clark, som så ordnede det hele - sikke en organisation. Folk kom i det helt store skrud, der var tag - selv - bord med masser af rækker, let mad - et dejligt orkester spillede og Guildhall var stuvende fuld af folk.

På et tidspunkt var der fyrværkeri udenfor, det var fantastisk flot og sikkert også fantastisk dyrt. Senere blev der uddelt præmier for sejladsen, Carl Otte og skipperen fra "Dim-Riw' blev kaldt op og fik overrakt et dejligt billede af hinandens skibe, der blev sagt mange pæne ord, som ingen kunne høre, indtil Carl Otto skulle holde endnu en tale, han kunne råbe hele salen op, og han overrakte Jim Clark en bog med de sædvanlige velvalgte ord, som igen gjorde lykke. Han fik også hele mandskabet fra 'Dim-Riw" derop og overrakte dem hver et hæfte om vikinger.
Derefter blev "Sebbe "s mandskab kaldt op, og begge skibes "kaptajner' blev løftet op på skuldrene af mandskabet og der blev råbt hurra og vi sluttede "optrinet" med sammen at synge en gang - det var meget vellykket.
Igen lukkede baren kl. 23.00 og festen sluttede først kl. 24.00 - det var igen en fin-fin dag. (10 mand sov ombord på "sebbe".

Søndag, den 27. juli.

Var hjemrejsedag, så efter morgenmaden blev der pakket, og bagefter slæbt ned af de mange trapper og lange gange - naturligvis også for de ti kammerater, der var ombord på "Sebbe', så der var nok at gøre. Da alt var klaret - madpakkerne hentet og bussen holdt udenfor, manglede vi bare Søren, og efter at have ledt allevegne, fandt vi ham på værelset, hvor han havde lagt sig til ak sove igen - typisk. Vi blev kørt til havnen, hvor vi mødte de andre. De var midt om natten blevet overrasket af en tordenbyge, og havde derfor tilbragt resten af natten i en stor hald undtagen Ekse, der "flød" rundt i 'Sebbe" i hans ny gummiovertræk. Havnepolitiet havde kontaktet mandskabet om natten og vækkede dem kl. 6.30, da 'Sebbe" skulle trækkes til containerhavnen - de sørgede også for, at mandskabet fik morgenmad - fin behandling. Vi blev kørt til toldbygningen, hvor vi spiste frokost I ventesalen. Vi kom hurtigt igennem tolden, og så igen i en bus ud til færgen, hvor der blev tage en del billeder, da vi gik ombord: Jim Clark og den danske konsul kom ombord for at sige farvel, det foregik i baren, hvor der var gratis øl til alle - dejligt dansk øl, som D.F.D.S. gav. og som vi alle nød. Senere fik vi tilladelse til i hold at komme ned i maskinrummet, det var interessant, men der var enormt varmt og et frygteligt spektakel. Kl. 19.30 blev vi inviteret op på broen, hvor 1. styrmanden viste os rundt og forklarede, så vi fik set skibet 'England' fra mast til køl, derefter var der igen gratis øl i baren på konsulens regning.
Kl. 20.00 gik vi til del store kolde bord, som var gratis for skibslagets medlemmer, idet det blev betalt med penge vi havde opnået ved en rabatordning, fordi vi var så mange, så det nød vi alle. Derefter hang vi lidt ved baren, men vi var trætte og mange gik tidligt til ro. Desværre havde vi fået køjepladser helt nede i bunden af skibet, hvor der var meget varmt, så vi var nogle stykker, der lagde os oppe på øverste dæk i fuld-månens skær - smukt var det, men ro var der ingen steder.

Mandag, den 28. juli

Tidligt op, da vi regnede med at være i Esbjerg kl. 09.00. Ved morgenbordet - et fantastisk morgenbord - fik vi at vide, at færgen var 35 min, forsinket, så der var lidt tid til at købe ind og få pakket om og igen slæbe bagage.
Efter en træls køretur hjem i bus fik vi en tom og kold modtagelse af vor egen borgmester - os der i den grad var blevet feteret i det fremmede, måtte stå ude på parkeringspladsen foran rådhuset og vi fik hverken vådt eller tørt
Alle var skuffede, og trætte gik vi hver til sit - en oplevelse rigere og "nogle pund lettere".

Edith

Efterskrift

Denne tur havde været umulig at gennemføre, hvis ikke vi havde fået økonomisk støtte fra flere sider, og jeg vil her nævne Handelsbanken, Sydbank og Sparekassen. Herudover er vi først og fremmest D.F.D.S, tak skyldig. Uden dette rederi´s hjælpende hånd i form af transport af skib til symbolsk pris havde vi slet ikke behøvet at tænke mere på turen.
En så stor opgave som det at skaffe penge er, samt at gøre de praktiske forberedelser havde ikke været muligt uden et godt kammeratskab i skibslaget fra såvel turdeltagerne og de, der blev hjemme, og der skal her lyde en tak til alle, der har hjulpet på den ene eller anden måde.

Carl Otto

Newcastle, England fra den 19. - 28. juli 1980

Fra en af de mange fornemme receptioner vi deltog i.